

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoP/50/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3622200630
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3622200630.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti, a to: G., D. a G., všetky bytom u matky, v konaní zastúpené: Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny R. ako kolíznym opatrovníkom, deti rodičov: matky X. a otca Z., zastúpeného G., o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske zo dňa 25. mája 2022, č.k. 4P/15/2022-63, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku I., ktorým neodkladným opatrením zveril maloleté deti do osobnej starostlivosti matky do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 1P/47/2021 m e n í tak, že návrh matky v časti o výkon osobnej starostlivosti z a m i e t a .

Uznesenie súdu prvej inštancie v jeho zostávajúcich častiach, a to vo výroku II., ktorým zamietol návrh matky na úpravu styku otca s maloletými deťmi neodkladným opatrením a v súvisiacom výroku III. o trovách konania z r u š u j e a v tomto rozsahu vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozhodnutím súd prvej inštancie výrokom I. nariadil neodkladné opatrenie na návrh matky, ktorým zveril maloleté deti G. A., nar. XX.XX.XXXX, D. A., nar. XX.XX.XXXX a G. A., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky X. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., A. XXX/X, a to do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 1P/47/2021. Výrokom II. vo zvyšnej časti návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a v konečnom dôsledku výrokom III. rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že predmetom konania a rozhodovania súdu prvej inštancie bol návrh matky maloletých detí na zverenie maloletých detí do jej osobnej starostlivosti a úpravu styku otca s mal. deťmi do právoplatného skončenia konania vedeného na OS Partizánske pod sp. zn. 1P/47/2021 s navrhovanou úpravou styku tak, že otec bude oprávnený sa s nimi stretávať v nepárnom kalendárnom týždni vo štvrtok od 14.00 hod. do 16.00 hod. v priestoroch ÚPSVaR R. za súčasnej prítomnosti kolízneho opatrovníka v miestnosti na to určenej s tým, že v prípade nepredvídaných udalostí, znemožňujúcich realizáciu styku, sú rodičia povinní vzájomne sa o tomto minimálne 24 hodín dopredu informovať (návrh v časti o uloženie povinnosti otcovi zdržať sa užívania a vstupovania do rodinného domu súp. č. XXX spolu s parcelami k domu sa vzťahujúcimi bol vylúčený na samostatné konanie). Návrh odôvodňovala nevhodným správaním otca k mal. deťom aj k nej. Poukazovala na skutočnosť, že tento odišiel zo spoločnej domácnosti dňa 26.04.2021, aktuálne prebieha konanie o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode, ona žije sama s deťmi na adrese trvalého pobytu v ich dome, avšak otec má k tomuto obydlíu prístup, domácnosť

sporadicky navštevuje, a keďže to podľa jej tvrdenia spôsobuje psychické napätie u maloletých detí, snaží sa s týmito zdržiavať mimo bydliska. Na strane druhej sa snaží vyhovieť požiadavkám otca na stretávanie s deťmi. Poukazuje na konflikty, ktoré z tohto s otcom detí pramenia, tiež na nevhodné verbálne útoky otca na ňu, tiež ponižovanie maloletých synov G. a D.. Podľa jej tvrdenia, otec o deti neprejavuje záujem, tieto ho kvôli tomuto jeho postojom odmietajú. Tvrdí, že deti sa pred otcom schovávajú, popisuje niekoľko konfliktov medzi otcom a deťmi, ako aj absenciu záujmu otca o výchovu a starostlivosť o deti. Na deti zle vplýva podľa jej tvrdenia aj to, keď počujú, že otec nahlas vyslovuje pred nimi, že ona si má deti nechať v osobnej starostlivosti, on že si nechá všetko ostatné, deti otca že už nevidia, že on ako otec končí, nepotrebuje s nimi ďalej byť, chce si užívať slobodu a podobne. Vyslovuje podozrenie, či otec v nadmernom množstve nepožíva alkohol a cigarety, čo u neho doposiaľ zvykom nebolo. Popisuje ako dňa 01.09.2021 mal otec slovné a fyzicky zaútočiť na maloletého G. v dome, podozrievajúc ho, že spolu s bratom D. hádzali vajička na auto starých rodičov. K ďalšej výmene názorov malo dôjsť dňa 02.09.2021 medzi ňou a otcom, keď sa deti zastávala ohľadom spomínaného incidentu. Konanie otca nahlásila aj na políciu. Ďalší incident sa mal odohrať dňa 12.09.2021, a to medzi mal. G. a otcom, po ktorom maloletý privolať policajnú hliadku. Maloleté deti sa majú vyjadrovať, že si nevedia predstaviť s otcom bývať v spoločnej domácnosti. Maloletá G. má byť jediné dieťa, ktoré nemalo problém s otcom komunikovať, pokiaľ bola prítomná matka. Zmeniť sa to malo po poslednom incidente otca v ich domácnosti dňa 10.04.2022, kedy otec mal zaútočiť na ich syna D. po tom, ako došlo k potýčke medzi deťmi pri spoločenských hrách a kedy malo dôjsť aj k zraneniu mal. D., po ktorom incidente otec odišiel z domácnosti s vyjadrením sa, že pokiaľ sa mu dieťa neospravedlní, viac nepríde. Podľa jej názoru ňou popísané skutočnosti osvedčujú dočasnú úpravu práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu v zmysle dočasného zverenia detí jej, ako aj úpravy styku detí s otcom za účasti kolízneho opatrovníka, aby sa predišlo nepredvídateľným situáciám.

3. Z odôvodnenia rozhodnutia ďalej vyplýva, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie oboznámením obsahu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a jeho príloh, výsledku lustrácie v Registri obyvateľov SR, návrhu Z.. J. A. na rozvod manželstva a na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k mal. deťom na čas po rozvode manželstva proti manželke X. A. zo dňa 27. 08. 2021, podania Z.. J. A. v konaní o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k mal. deťom na čas po rozvode manželstva proti manželke X. A. sp. zn. 1P/47/2021 zo dňa 12. 10. 2021, zápisnice o pojednávaní zo dňa 15. 11. 2021, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 1P/47/2021 - 155 zo dňa 17. 01. 2022 o nariadení znaleckého dokazovania, zmeny návrhu Z.. J. A. na rozvod manželstva a na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k malol. deťom na čas po rozvode manželstva zo dňa 20. 04. 2022, správy a vyjadrenia ÚPSVaR R. zo dňa 09. 05. 2022, správy ÚPSVaR R., Referátu poradensko-psychologických služieb z poradensko-psychologického procesu zo dňa 11. 11. 2021, správy OO PZ R. zo dňa 06. 05. 2022, posúdením výsledkov ktorého dokazovania dospel k záveru o čiastočnej dôvodnosti podaného návrhu, keď podľa jeho názoru z dokazovania vyplynuli skutočnosti osvedčujúce potrebu bezodkladnej úpravy výkonu práv a povinností k maloletým deťom prostredníctvom inštitútu neodkladného opatrenia v časti výkonu osobnej starostlivosti o mal. deti. Výsledky dokazovania posúdil vo svetle článku 5, § 28 ods. 1, 2, § 30, § 36 ods. 1, 2 Zákona o rodine, § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 - 3, § 330 ods. 1 Civilného sporového poriadku, § 360, § 361, § 363 Civilného mimosporového poriadku, § 20 ods. 1, 2 zák. č. 205/2005 Z.z. o sociálno-právnej ochrane detí a sociálnej kuratele a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

4. Súd pri rozhodnutí vychádzal z toho, že mal. deti pochádzajú z manželstva ich rodičov, ktoré doteraz trvá. Otec podal dňa 27.08.2021 návrh na rozvod manželstva, v ktorom žiadal mal. deti zveriť do striedavej osobnej starostlivosti rodičov v týždenných intervaloch. Z obsahu správy ÚPSVaR z 09.05.2022 vyplýva, že otec sa zo spoločnej domácnosti odsťahoval ešte v apríli 2021 (pred podaním návrhu na rozvod manželstva). Už v tom období signalizoval problémy v stretávaní s deťmi a vzhľadom k identifikovanej problematickej komunikácii medzi rodičmi, týmto bola ponúknutá možnosť zúčastniť sa mediálneho procesu, s čím súhlasili. V spolupráci s mediátorkou si rodičia dohodli základné pravidlá s cieľom zastabilizovať situáciu. Napriek tejto intervencii sa stretávanie detí s otcom nerealizovalo. Vzťahy medzi mal. deťmi a otcom sa zjavne zhoršovali, došlo dokonca k fyzickému konfliktu medzi mal. G. a otcom a z tohto dôvodu bol v septembri 2021 začatý poradensko-psychologický proces realizovaný psychológom RPPS ÚPSVaR R.. Obaja rodičia sa aktívne zúčastňovali konzultácii, matka zabezpečila prítomnosť i mal. detí, situácia sa však takmer nezmenila. V konaní o rozvod manželstva vedenom pod sp. zn. 1P/47/2021 bolo pojednávanie dňa 15.11.2021, ktoré bolo odročené

za účelom znaleckého dokazovania, ktoré bolo následne nariadené súdom. Otec doručil súdu zmenu návrhu na začatie konania v rozvodovom konaní tak, že mal. deti navrhol zveriť do osobnej starostlivosti matky a jemu upraviť styk s mal. deťmi. Súd pri rozhodnutí vychádzal zo skutočnosti, že mal. deti sú od apríla 2021 vo faktickej osobnej starostlivosti matky, keďže otec sa v apríli 2021 zo spoločnej domácnosti s matkou detí, v ktorej žijú aj ich mal. deti odsťahoval. Keďže od apríla 2021 rodičia mal. detí nežijú spolu a k dohode o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností k mal. deťom medzi nimi doteraz nedošlo, pričom uplynula doba viac ako jeden rok, v rozvodovom konaní bolo nariadené znalecké dokazovanie a komunikácia medzi rodičmi je problematická, súd považoval za potrebné bezodkladne upraviť pomery účastníkov konania nariadením neodkladného opatrenia v časti o výkon osobnej starostlivosti, potrebu ktorej videl v potrebe zosúladenia skutočného (faktického) stavu osobnej starostlivosti o mal. deti so stavom právnym, ktorú úpravu pomerov zároveň posúdil ako súladnú so záujmom mal. detí. Zároveň dospel k záveru, že návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia v časti, v ktorej sa domáha úpravy styku otca s mal. deťmi nie je možné vyhovieť z viacerých dôvodov. Vychádzal z toho, že matka v tejto časti návrhu neosvedčila potrebu bezodkladnej úpravy. Otec podľa správy ÚPSVaR z 09.05.2022 už po odchode zo spoločnej domácnosti v apríli 2021 signalizoval problémy v stretávaní sa s deťmi, napriek intervencii mediátorky sa stretávanie detí s otcom nerealizovalo a situácia sa nezmenila ani po konzultáciách na RPPS ÚPSVaR R.. Napriek tomu ani jeden z rodičov návrh na úpravu styku s mal. deťmi do rozvodu manželstva nepodal, pritom takú možnosť obaja mali, avšak v čase, keď otec od 12.4.2022 do domácnosti za deťmi už nechodí a žiadnym spôsobom ich nekontaktuje, podala návrh na úpravu jeho styku s deťmi neodkladným opatrením. Otec tiež nepožiadala súd o úpravu jeho styku s deťmi. Okrem toho mal. deti okrem mal. G. sú na otca nahnevané, čo vyplýva zo správy z poradensko-psychologického procesu z 11.11.2021. Podľa správy mal. D. chce bývať s matkou a s otcom chce byť čo najmenej. Mal. G. sa k stretávaniu s otcom tiež vyjadril tak, že ich môže prísť pozrieť a zobrať na výlet každý víkend, alebo každý druhý víkend, ak budú chcieť, pretože matka povedala, že nemusia ísť, to mu stačí, za to čo im urobil. Vzhľadom na vyjadrenie mal. G. a D. ako aj na ich vek, by úprava napriek ich vzťahu k otcovi mohla zostať len formálna, rozhodnutie o úprave styku vo forme neodkladného opatrenia by v konečnom dôsledku bolo nerealizované a bolo by rozhodnutím, ktorým by sa nedosiahol účel neodkladného opatrenia. Ďalšou skutočnosťou, ktorú súd bral do úvahy je, že návrh na úpravu styku otca s deťmi podala matka, ktorá na jednej strane popisuje nevhodné a neprímerané správanie otca voči mal. deťom (a to aj v jej neprítomnosti), na druhej strane sa domáha podaným návrhom neodkladnej úpravy jeho styku s mal. deťmi. Je predpoklad, že otec je zamestnaný s pracovnou dobou a pracovnými povinnosťami a preto otec nemusí mať objektívne možnosť realizovať styk s deťmi v čase, ktorý určila matka, on navyše doteraz žiadny takýto návrh nepodal. Okrem toho súd bral v tejto súvislosti do úvahy aj možnosť, či sa otec za súčasnej situácie chce s mal. deťmi stretávať, vzhľadom na správanie a vzťah mal. detí k nemu a jeho vzťah k deťom, keď zo správy ÚPSVaR z 09.05.2022 vyplýva, že od incidentu dňa 12.04.2022 otec deti nenavštívil, ani ich žiadnym spôsobom nekontaktoval. Keď si prišiel 06.05.2022 do domácnosti, v ktorej mal. deti žijú pre lístok na poštu, za deťmi neprišiel, neoslovil ich, iba si zobral doklad a z domácnosti odišiel. Úpravou styku otca s deťmi za tejto situácie (bez zistenia skutkového stavu a stanoviska otca) by sa tiež nedosiahol účel neodkladného opatrenia a rozhodnutie by nemuselo byť vykonateľné. Súd tiež dospel k záveru, že za podmienok navrhnutých matkou úpravu styku neodkladným opatrením nie je možné nariadiť najmä vzhľadom na právne predpisy, ktoré upravujú postavenie a kompetencie ÚPSVaR ako kolízneho opatrovníka, z ktorých nevyplýva povinnosť súčinnosti orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately ako kolízneho opatrovníka maloletého dieťaťa pri styku otca s maloletým dieťaťom tak, ako sa matka toho v podanom návrhu domáha. Súd preto v tej časti, v ktorej matka navrhla upraviť styk otca s mal. deťmi neodkladným opatrením, jej návrh ako nedôvodný zamietol. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

5. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadol otec prostredníctvom svojho právneho zástupcu, navrhujúc odvolaciemu súdu jeho zmenu vo vyhovujúcej časti tak, že návrh matky, ktorým sa domáhala neodkladným opatrením zveriť maloleté deti pochádzajúce z ich manželstva, do svojej osobnej starostlivosti do doby právoplatného skončenia konania vo veci rozvodu, odvolací súd zmení a návrh matky v tejto časti zamietne a v zostávajúcej zamietajúcej časti tento zmení tak, že jeho styk s maloletými deťmi upraví v rozsahu, že so všetkými tromi sa bude stýkať v každom nepárnom týždni v piatok od 15.00 hod. do 18.00 hod. s prevzatím detí pred rodinným domom, v ktorom majú deti trvalý pobyt (rovnako odovzdaním) a v párnom týždni vo štvrtok od 15.00 hod. do 18.00 hod., v piatok od 16.00 hod. do 19.00 hod. s tým, že rovnako si ich prevezme a odovzdá pred rodinným domom, v ktorom majú deti trvalý pobyt, alternatívne navrhoval

zrušenie rozhodnutia a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odvolaní uvádza, že uplatňuje dôvody na odvolanie uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, f/, g/ a h/ CSP (nesplnené procesné podmienky, porušenie práva na spravodlivý proces, existencia tzv. inej vady, nesprávne skutkové a právne závery, na ktorých je založené rozhodnutie a nedostatočne zistený skutkový stav pre prípustnosť ďalších prostriedkov procesnej obrany či útoku, ktoré doposiaľ neboli uplatnené). Vychádzajúc z obsahu odvolania však v konkrétnostiach vo vzťahu nie ku všetkým uvedeným odvolacím dôvodom tiež produkuje skutkové námietky. V konkrétnostiach namieta vnútornú rozpornosť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, keď súd prvej inštancie v ňom na jednej strane vo vzťahu k otázke osobnej starostlivosti uvádza, že otázka osobnej starostlivosti si vyžaduje neodkladnú úpravu, na strane druhej ale konštatuje, že deti sú vo faktickej osobnej starostlivosti matky, s čím otec v rámci konania vo veci samej súhlasil a na strane druhej vo vzťahu k úprave styku otca s maloletými deťmi, napriek tomu, že táto otázka je medzi rodičmi spornou, nepovažuje za potrebné ju neodkladným opatrením riešiť. Otec má zrejmú snahu dospieť k zmysluplnej úprave rodičovských práv a povinností k maloletým deťom z dôvodu zabezpečenia zodpovedajúceho výchovného pôsobenia na nich, ktoré je odporúčané aj v zmysle vyjadrení ÚPSVaR R.. V rámci psychologického pohovoru bolo u synov konštatované zrkadlenie postojov matky voči otcovi, ktoré sú motivované jej snahou vytristať otca za jeho rozhodnutie sa s ňou rozviesť. Rovnako je zrejme zlyhávanie matky pri výchove detí, keďže synovia sú vulgárni, s prejavmi nekontrolovaného fyzického násillia, ktorý hnev aktuálne obracajú voči otcovi, no je otázkou času, akým spôsobom tento budú ventilovať v prípade, ak bude výchovné pôsobenie otca eliminované, alebo minimalizované. Snahy otca o zmysluplný styk s deťmi sú negované postojmi matky voči nemu, čím táto koná proti záujmu všetkých troch detí. Z návrhu ani odôvodnenia nie je zrejmé, ktorá imanentná otázka starostlivosti o maloleté deti má byť dočasnou úpravou ich zverenia do osobnej starostlivosti matky riešená. Naproti tomu konštatovaný problematický styk otca s deťmi, ktorý je výsledkom postoja matky voči nemu, je ponechaný ako neriešený, hoci potrebu jeho čiastočnej úpravy si uvedomuje aj samotná matka, keď ho ona sama navrhuje upraviť. Súd si mylne vysvetlil stanovisko otca podľa zmeny jeho návrhu na zverenie maloletých detí na čas po rozvode ako jeho rezignáciu a zmierenie sa so súčasným stavom, čo je však hlboký omyl. Otec sa len snaží postupovať opatrne a s ohľadom na záujmy detí tak, aby jeho pôsobenie bolo deťom na prospech, nie na škodu. Aj z tohto dôvodu trpel a trpí vulgárne vyjadrenia a fyzické a verbálne útoky zo strany svojich synov na svoju osobu pri jeho návštevách v domácnosti, naposledy aj pri absolvovaní vyšetrenia v zmysle nariadeného znaleckého dokazovania, kde mu obaja synovia vulgárne vynadali a opluli ho priamo v ordinácii. Paradoxne súd nerieši aktuálne práve aktuálne najpálčivejšiu otázku starostlivosti a výchovy maloletých detí, ktorou je vo vzťahu k deťom ich nezvládnutá výchova zo strany matky, ich násillné a vulgárne prejavy a tiež nemožnosť styku otca s nimi napriek tomu, že z dôkazov vyplýva naliehavá potreba úpravy tejto otázky. Poukazuje tiež na to, že na návrh matky v konaní pod sp. zn. 4C/42/2022 došlo voči nemu k vylúčeniu z užívania nehnuteľností, ktoré sú výlučným vlastníctvom otca na dobu 90 dní, čím vlastne došlo k napomáhaniu splnenia matkinho zámeru eliminovať deti od otca. O výchovu detí má úprimný záujem a chce byť súčasťou ich životov. Matka sa snaží, aby sa otec s deťmi odcudzili. Otec si dovoľí tvrdiť, že počas spolužitia deťom venoval svoj voľný čas a mali spolu vytvorený pekný a hodnotný vzťah, ktorý chcel aj následne rozvíjať. Ak dôjde k prerušeniu kontaktu medzi ním a deťmi, bude postupovať odcudzenie, čo nemôže byť v záujme maloletých detí. V tomto smere poukazuje na Dohovor o právach dieťaťa a príslušné ustanovenia Zákona o rodine, zabezpečujúce rovnocenný výkon práv a povinností oboch rodičov k maloletým deťom.

6. Kolízny opatrovník vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uvádza, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne a navrhuje ho potvrdiť.

7. Matka maloletých detí vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uvádza, že sa stotožňuje v celom rozsahu so skutkovými a právnymi závermi, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie. Uvádza, že každý rodič má právo použiť pri výchove maloletých detí primerané výchovné prostriedky tak, aby nebolo ohrozené zdravie, dôstojnosť, duševný, telesný a citový vývoj maloletých detí, čo otec, posúdiac obsah odvolania, nemal rešpektovať. Má za to, že námietky otca uvádzané v odvolaní nie sú spôsobilé správnosť rozhodnutia spochybniť. Poukazuje na to, že od doby ako otec odišiel zo spoločnej domácnosti, čo bolo 10.04.2022, kedy došlo k fyzickej potýčke medzi ním a synom D., neprejavoval žiaden záujem o styk s deťmi, ani o ich zdravie, podelenie sa o ich úspechy v škole či v osobnom živote. Považoval a v súčasnosti naďalej považuje za potrebné, aby sa mu maloletý D. ospravedlnil. O styk s deťmi začal prejavovať záujem až dňa 24.06.2022, čomu sa ona nevyhýba a súhlasí so stretávaním detí s otcom, avšak za predpokladu, že tento sa bude realizovať

na verejnom priestranstve, nakoľko v mieste ich trvalého pobytu, kde ona s deťmi býva, sa otec detí správa nevýchovne a nepoužíva primerané výchovné prostriedky. O zlyhaní otca a jeho rezignácii voči deťom nasvedčujú podľa nej aj ďalšie skutočnosti, konkretizuje, že pred návštevou znalca pri prechádzke mestom zbadal mal. G. otca ako ruku v ruke vchádza do svojho bytu s novou známosťou, keď ho dieťa oslovilo, otec mal pred ním utiecť, nepozdraviť ho, tváriť sa, že ho nepozná a nepriznať sa k nemu. V čase absolvovania vyšetrenia v zmysle znaleckého dokazovania došlo k potýčke medzi synom G. a otcom, avšak nie tak, ako to otec popisuje. K vulgárnostiam a verbálnemu útoku maloletého G. ako naznačuje otec nedošlo, pravdou je, že maloletý G. naznačil oplútie svojho otca, či k nemu s určitosťou došlo ona nevie posúdiť, nakoľko v tom čase sa nachádzala v iných priestoroch, odkiaľ začula hnev otca, ako dieťa napáda a karhá ho za to, že ho opľul. Samotný znalec otca upokojoval, ona sama za toto správanie syna G. vyhrešila a napomenula ho, že sa má správať slušne voči otcovi. Pokiaľ otec poukazuje na vulgarizmy, ktoré majú deti používať, je potrebné, aby si otec uvedomil, akým spôsobom sa počas ich spolužitia aj v prítomnosti detí vyjadroval, a teda je zrejmé, že deti to môžu po ňom opakovať. Nie je pravdou, že by súd vylúčil otca z kontaktu s maloletými deťmi, ale faktom je, že otec prejavuje o deti záujem len vtedy, keď mu to vyhovuje, alebo si na to spomenie. Zdôvodnenie odvolania nepovažuje za dostatočné.

8. Otec maloletých detí v replike na vyjadrenie matky a kolízneho opatrovníka k podanému odvolaniu prostredníctvom svojho právneho zástupcu poukazuje na zjednodušené stanovisko kolízneho opatrovníka k jeho odvolaniu, v ktorom tento ani nezaujíma stanovisko k otcom namietanej neúprave styku detí s ním. Pokiaľ ide o tvrdenia matky, tieto sú účelové. Súčasný stav jeho vzťahu s deťmi je taký, že deti po niekoľkonásobných prosbách vidí maximálne v rozsahu pár minút na ihrisku v prítomnosti matky, synovia s ním odmietajú komunikáciu, dcéra je ochotná s ním prehodiť pár viet a následne odchádza k matke. Ihneď ako začal evidovať problém so stretávaním s deťmi, kontaktoval príslušné orgány, predovšetkým ÚPSVaR a žiadal ich o intervenciu v rodine a súčinnosť pri dosiahnutí aspoň čiastočného prístupu k deťom. Rovnako postupoval po usmernení súdu v konaní o rozvod manželstva. Má za to, že v čase vzniku problému mohla byť situácia správnym prístupom a súčinnosťou príslušných orgánov ešte usmernená. Napriek postupu otca v súlade s odporúčaniami kompetentných orgánov sa však zhoršila. Popiera tvrdenia matky, že by nejvil o výchovu detí záujem, či realizáciu kontaktu s nimi. Pravidelne navštevoval domácnosť a snažil sa s deťmi aktívne tráviť čas. Uvedené bolo prerušené po incidente mal. D. s jeho sestrou G., ktorý ju fyzicky napadol, na čo otec samozrejme primerane situácii zakročil, v reakcii na čo matka podala oznámenie na OO PZ R. na otca, v reakcii na čo otec prerušil svoje pravidelné návštevy v domácnosti, nakoľko mal obavy z ďalších účelových podaní zo strany matky. Tieto sa snažil obnoviť až po výsluchu na polícii v tejto veci. Vydaním neodkladného opatrenia bol zbavený akejkoľvek možnosti kontaktu s deťmi (rozumej v konaní pod sp. zn. 4C/42/2022), po doručení napadnutého rozhodnutia sa otec pokúšal o stretnutie s deťmi od 24.06.2022 až doteraz, pričom za celé toto obdobie videl deti len z diaľky za plotom domu a s dcérou sa mu podarilo stretnúť dvakrát spolu v dĺžke cca 70 minút za tesnej prítomnosti matky. Čo sa týka výchovného pôsobenia otca zdôrazňuje, že v čase, keď býval v spoločnej domácnosti s matkou, všetky deti mali výborný prospech v škole, neboli s nimi žiadne výchovné problémy a navštevovali niekoľko športových aktivít. Po tom, ako bol on nútený opustiť domácnosť a prestal mať možnosť s deťmi sa stretávať, sa prospech synov výrazne zhoršil, prestali navštevovať športové krúžky, vykazujú problémy so správaním, menovite poukazuje aj na to, ako synovia ho častujú vulgárnymi nadávkami, tiež poukazuje na oplúvanie, keď ho stretnú. Je zavádzajúce tvrdenie matky, že u znalca dieťa len naznačilo jeho oplútie, pretože si je veľmi dobre vedomá, že sa musel po oplúťí syna u súdneho znalca umyť. Poukazuje na to, že vzťahy medzi rodičmi a deťmi raz budú nejakým spôsobom usporiadané rozhodnutím súdu a otec potom prestane byť objektom hnevu a frustrácie zo strany matky a detí a je zvedavý, akým smerom maloletí G. a D. obrátia svoj hnev a ako bude matka zvládať ich výchovu, keď budú mať XX a XX rokov, keď už teraz vykazujú znaky nezvládnutej výchovy. Pokiaľ otec mal snahu na nich pôsobiť, bolo to práve pod vplyvom toho, že nechce, aby z nich vyrástli osoby bez životných cieľov, rešpektu k ľuďom, bez úcty k rodičom a starším. V opačnej situácii by nikdy nedopustil, aby deti matke vulgárne nadávali, resp. ju oplúvali na verejnosti pri stretnutí. Nie je v konečnom dôsledku tiež pravdou ani tvrdenie matky, že on sa pri stretnutí s G. tomuto mal vyhýbať, ale naopak mal pocit, že dieťa sa snažilo pred ním utiecť. Následne otec mal. G. mal vidieť pri jeho služobnom vozidle, na ktorom našiel vyrytý piktogram ženského pohlavia. Trvá na podanom odvolaní a má za to, že je v záujme mal. detí tomuto vyhovieť.

9. Kolízny opatrovník vo svojej písomnej duplike na repliku otca uvádza, že zotrváva na doterajších podaniach. Opakovane z ich strany boli vedení rodičia k zlepšeniu komunikácie, ako aj udržiavaniu pozitívnych vzťahov s deťmi. Najmä matka bola opakovane motivovaná k umožňovaniu stretávania

otca s deťmi. Komunikácia medzi rodičmi a deťmi je dlhodobo narušená, čo následne presahuje do problémov v stretávaní s maloletými deťmi. Rodičia prezentujú a presadzujú svoj názor, ktorý stotožňujú s najlepším záujmom maloletých detí, pričom napriek tomu, že obaja deklarujú svoju ochotu rešpektovať názory odborníkov, javí sa, že v skutočnosti nie sú ochotní svoj názor a postoj zmeniť, a tým uprednostniť záujem detí pred potrebou presadiť vlastné riešenie. Príkladom toho je ich neschopnosť dohodnúť sa na mieste a čase realizácie stretávania otca s deťmi. Sumarizuje, že v súčasnosti rodičia svojím konaním nedostatočne zohľadňujú záujem a potrebu detí mať vo svojom živote oboch rodičov, pozornosť venujú prevažne „rodičovskému boju“ bez ohľadu na zdravý vývin svojich detí. Na základe uvedeného konštatuje, že žiadne vyjadrenia a opatrenia orgánu SPODASK nemôžu nahradiť skutočný záujem rodičov zmeniť aktuálnu nepriaznivú rodinnú atmosféru a uprednostniť potreby detí pred svojimi vlastnými.

10. Matka vo svojej písomnej duplike na repliku otca považuje skutočnosti v nej obsiahnuté za neprístojné, zmätočné a urážlivé voči kolíznemu opatrovníkovi, ktorý podľa jej názoru postupoval nezaujato a profesionálne voči obojmu rodičom. Tvrdenia otca uvedené v replike považuje za nepravdivé. Ona sa vždy snažila zabezpečiť styk otca s deťmi podľa telefonической dohody, nie je rodičom, ktorý by obmedzoval čas otca strávený s deťmi, nie je pravdou, že by ovplyvňovala správanie detí voči otcovi, je to otec, ktorý nereflektoval na prežívanie detí, ani ich pocity, uchováva v sebe pocit urazenosti, očakáva ospravedlnenia od detí, nevysvetľuje, prečo neprejavuje záujem o všetky deti, o ich zdravie, stretávanie s nimi, ich potreby, záľuby a iné. Námietky otca považuje za nedôvodné.

11. Krajský súd Trenčín ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v lehote (§ 362 CSP) a má predpísané náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie bez toho, aby bol viazaný rozsahom odvolania a dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 CMP), prihliadnuc i na prípadné vady konania (§ 67 CMP) a po jeho preskúmaní bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) dospel k záveru, že toto je potrebné vo výroku I., ktorým bolo rozhodnuté o zverení mal. detí do osobnej starostlivosti matky do doby skončenia základného konania podľa § 388 CSP zmeniť, nakoľko v tejto časti neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani zrušenie, vo výroku II., ktorým bol zamietnutý návrh o úpravu styku a v súvisiacom výroku III. o trovách konania podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP zrušiť a podľa § 391 ods. 1 CSP vec v tomto rozsahu vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

12. Napadnutým rozhodnutím súd prvej inštancie návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala zverenie mal. detí do svojej osobnej starostlivosti a úpravu styku mal. detí s otcom čiastočne vyhovel a to v rozsahu výkonu osobnej starostlivosti, dospejúc k záveru o splnení zákonných predpokladov pre takýto postup a vo zvyšnej časti o úpravu stretávania mal. detí s otcom návrh zamietol, dôvodiac absenciou záujmu zo strany otca mal. detí o takúto úpravu a tiež, že na matkou požadovaný asistovaný styk mal. detí s otcom v priestoroch ÚPSVaR z hľadiska zákonných úloh kolízneho opatrovníka, nie sú splnené zákonné predpoklady.

13. Odvolateľ (otec) v odvolaní uvádza, že uplatňuje dôvody na odvolanie uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, f/, g/ a h/ CSP (vada procesných podmienok, porušenie práva na spravodlivý proces, existencia tzv. inej vady, nesprávne skutkové a právne závery na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie, prípustnosť prostriedkov procesnej obrany ktoré doposiaľ neboli použité), vo vzťahu k niektorým odvolacím dôvodom však neuvádza konkrétnosti, ktoré by bolo možné pod tieto subsumovať. Posúdiac obsah odvolania ťažiskovo namieta nesprávne skutkové a právne závery a nedostatky odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. V konkrétnosti poukazuje na rozpornosť prijatých záverov uvedených v odvolaní so skutkovým stavom, ktorý vyplýva z doposiaľ vykonaného dokazovania. Má za to, že na jednej strane neboli splnené zákonné predpoklady pre vydanie NO v časti o výkon osobnej starostlivosti pre absenciu nezhody medzi rodičmi v tejto časti výkonu rodičovských práv a povinností, na strane druhej vytyka súdu nevyužitie inštitútu v otázke naliehavej a to úprave jeho styku s mal. deťmi s poukazom na stratu reálnej možnosti s týmito sa stretávať.

14. Odvolací súd za aplikácie § 380 ods. 2 CSP v spojitosti s ust. § 67 CMP z úradnej povinnosti predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré prechádzalo rozhodnutiu o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil

procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP a existenciu takejto vady v konkrétnosti odvolateľ ani netvrdil. Síce v odvolaní uvádza, že uplatňuje aj dôvod na odvolanie týkajúci sa vady procesných podmienok (§ 365 ods. 1 písm. a/ CSP) v konkrétnosti však dôvody jeho naplnenia neuvádza.

15. Posúdením otcom produkovaných ťažiskových odvolacích námietok (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP) vo svetle skutočností z obsahu spisového materiálu plynúcich, tieto vyhodnotil odvolací súd ako v základe opodstatnené.

16. Osobitná úprava neodkladných a iných opatrení súdu, je obsiahnutá v ustanoveniach § 360 až § 369 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), ktoré však upravujú len niektoré ustanovenia o neodkladných a iných opatreniach súdu. V otázkach tam neupravených, sa v zmysle § 2 ods. 1 CMP použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

17. Pri posúdení dôvodnosti odvolania otca maloletého dieťaťa vychádzajúc z vyššie uvedeného, aplikoval odvolací súd nasledovné ustanovenia právnych predpisov:

18. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení, môže súd na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

19. Podľa § 325 ods. 1, 2 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

20. Podľa § 361 CMP súd nariadi neodkladné opatrenie aj vtedy, ak to vyžaduje verejný záujem.

21. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

22. Podľa § 329 ods. 1 až ods. 3 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Ak po vydaní uznesenia, ktorým bol zamietnutý návrh na vydanie neodkladného opatrenia, dôjde k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, nezakladá právoplatné rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, prekážku rozhodnutej veci.

23. Podľa § 330 ods. 1 CSP, súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas.

24. Podľa článku 3 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom akejkolvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

25. V čl. 24 Charty základných práv Európskej únie ods. 2 je zakotvené, že pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa.

26. Podľa Čl. 5 Zákona o rodine, záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä: a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

27. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a § 26 sa použijú primerane.

28. Z ust. § 25 ods. 2 Zákona o rodine vyplýva, že ak sa rodičia o úprave styku s maloletým dieťaťom nedohodnú, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom.

29. Ust. § 25 ods. 3 Zákona o rodine umožňuje v prípade, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, obmedziť styk maloletého s rodičom, alebo ho zakázať. Na popredné miesto sa kladie záujem dieťaťa, tak ako to vyplýva aj z čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa.

30. Ako vyplýva z ustanovení § 325 CSP a § 360 až § 369 CMP, neodkladné opatrenie možno nariadiť len z dôvodu, že je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená, a v konaniach, ktoré sú upravené v CMP aj vtedy, ak to vyžaduje verejný záujem. Jednotlivé osobitné neodkladné opatrenia upravené v tretej časti CMP nepredstavujú taxatívny výpočet neodkladných opatrení, ktoré je možné nariadiť v režime uvedeného zákona, samostatná úprava v týchto osobitných prípadoch len zdôrazňuje ich procesné osobitosti. Charakter neodkladného opatrenia umožňuje, aby súd pred rozhodnutím o návrhu na jeho nariadenie, nevykonal výsluch účastníkov, ani si nevyžiadal ich vyjadrenie. Súd v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia zisťuje relevantné skutočnosti zjednodušeným spôsobom. Vychádza spravidla len z návrhu, zohľadňujúc jeho obsah a výpovednú hodnotu pripojených listín, nakoľko pomerne krátka lehota na rozhodnutie nevytvára priestor pre plnohodnotné dokazovanie (§ 329 CSP), čo je dané samozrejme charakterom tohto inštitútu spočívajúceho v potrebe bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov. V návrhu teda musia byť uvedené rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov a tieto skutočnosti musia hodnoverne osvedčovať dôvodnosť požadovaného postupu z hľadiska toho, čomu sa má poskytnúť ochrana. Listinné dôkazy majú pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia osobitný význam, keďže súd nevykonáva plnohodnotné dokazovanie, ktoré má v tomto prípade povahu osvedčovania, čo znamená, že osvedčené skutočnosti spĺňajú atribút vysokej pravdepodobnosti a súd z nich pri rozhodovaní vychádza. Je preto povinnosťou navrhovateľa neodkladného opatrenia dosiahnuť hodnoverné osvedčenie tvrdených skutočností. Z dikcie zákona tiež vyplýva, že potreba úpravy musí byť naliehavá, potrebná a musí byť odôvodnená individuálnymi okolnosťami prípadu. Je osvedčená len vtedy, ak okrem osvedčenia existencie právnych vzťahov medzi účastníkmi, je osvedčené aj ohrozovanie, alebo porušenie konkrétneho práva, ktorému je možné poskytnúť ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia, teda existencia stavu, ktorý neznesie odklad. Predbežná ochrana nedôvodného (neosvedčeného) nároku by bola v rozpore so zmyslom a účelom neodkladného opatrenia.

31. V tomto konaní matka hodlá podaním návrhu docieľiť úpravu rodičovských práv k mal. deťom v časti výkonu osobnej starostlivosti o ne a úpravy styku na čas do prípadného rozvodu manželstva (vo veci ktorého aktuálne konanie prebieha) vzhľadom na narušené vzťahy medzi rodičmi, tiež medzi otcom a mal. deťmi, čo bezodkladne podľa jej názoru je potrebné riešiť neodkladným opatrením, dôvody ktorého (posúdiac jej návrh podľa obsahu), možno subsumovať pod dôvod uvedený v ust. § 325 ods. 1 CSP, spočívajúci v potrebe bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov.

32. Pre potreby využitia tohto inštitútu postačovalo teda osvedčenie potreby nevyhnutnej neodkladnej ochrany práv a právom chránených záujmov predovšetkým mal. detí.

33. V okolnostiach danej veci z obsahu spisového materiálu vyplýva, že rodičia maloletých detí sú manželia, nežijú v spoločnej domácnosti. Pod sp. zn. 1P/47/2021 prebieha na Okresnom súde Partizánske konanie o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k rodičom k maloletým deťom na čas po rozvode, v rámci ktorého, ako vyplýva ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie zisteného skutkového stavu, bolo nariadené znalecké dokazovanie za účelom posúdenia vhodnosti výchovného modelu, ako aj ďalších zložiek výkonu rodičovských práv. Konanie bolo začaté na návrh otca maloletých detí, ktorý pôvodne požadoval na čas po rozvode zveriť maloleté deti do striedavej osobnej starostlivosti. V priebehu konania o rozvod manželstva zmenil svoj návrh v tomto smere (datovaný dňom 20.04.2022) tak, že netrvá na zverení maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, súhlasí s

ich zverením do výlučnej osobnej starostlivosti matky a zároveň sa domáha rozšírenej formy styku s maloleťmi deťmi s rôzne koncipovanou formou jeho realizácie.

34. Zo správy z poradensko-psychologického procesu Referátu poradensko-psychologických služieb ÚPSVaR R. zo dňa 11.11.2021 vyplýva, že matka v rámci rozvodu navrhla, aby malol. deti boli zverené do jej osobnej starostlivosti a otec bol zviazaný k vyživovacej povinnosti k maloleťom, ďalej navrhovala, aby bol otec oprávnený stýkať sa s malol. deťmi v párnom kalendárnom týždni v utorok od 14:00 hod. do 15:00 hod. a v piatok od 14:00 hod. do 15:00 hod. a v nepárnom kalendárnom týždni v pondelok od 14:00 hod. do 15:00 hod. a vo štvrtok od 14:00 hod. do 15:00 hod. na ÚPSVaR R. v miestnosti na to určenej a za prítomnosti ustanoveného kolízneho opatrovníka. Matka ďalej uviedla, že v prípade, ak bude vzťah otca s maloleťmi obnovený, pretože aktuálne je značne narušený, a zároveň maloleté deti budú súhlasiť, je ochotná pristúpiť k striedavej osobnej starostlivosti. Súd zo správy ďalej zistil, že počas psychologickkej konzultácie na RPPS ÚPSVaR R. maloletá G. vyjadrila túžbu bývať s matkou a byť často s otcom. Maloletý D. pôsobil utiahnutejším dojmom a verbalizoval hnev na otca. Vyjadril sa, že bez otca je doma lepšie, pretože ich bil a nadával im. Nevedel konkretizovať ako im otec nadával, povedal, že mu otec vyrazil dych, keď ho buchol po chrbte, dodal, že "všetko riadil doteraz, aj teraz nám chce riadiť život, lebo je generálny riaditeľ, tak si myslí, že môže všetko riadiť." Jeho vyjadrenia vzbudzujú dojem prebratých vyjadrení a nezodpovedajú fyzickému ani psychickému veku maloletého, čo mu pridáva aj to, že na iné otázky odpovedal oveľa jednoduchšie. Niektoré jeho výroky boli takmer totožné s výroky mal. G.. Z použitých projektívnych techník vyplynulo, že mal. D. aktuálne neidentifikuje otca ako člena rodiny. Vyjadril sa, že chce bývať s matkou a s otcom chce byť čo najmenej. Z použitých projektívnych techník a rozhovoru vyplýva, že mal. G. je nahnevaný na otca, pretože odišiel z domácnosti a opustil ich, preto ho nevníma ako člena rodiny. Medzi verbálnymi odpoveďami mal. G. a jeho neverbálnym správaním je možné pozorovať diskrepanciu tzn., že to čo mal. G. cíti nie je v zhode s tým, čo hovorí. Niektoré jeho vyjadrenia sa nejavia v súlade s jeho vekom a aktuálnymi rozumovými schopnosťami. Maloletý G. uviedol že striedavá osobná starostlivosť je blbosť, dodal, že chce byť len s matkou, pričom na adresu otca sa vyjadril, že: „každý víkend alebo každý druhý víkend, aby si nás prišiel pozrieť, ak budeme chcieť, lebo mama povedala, že nemusíme ísť, to mu stačí za to, čo nám urobil?“. Počas spolupráce s matkou a otcom sa preukázalo, že situácia v rodine je vysoko problémová, vzťahy medzi rodičmi sú natoľko rozvrátené, že to má za následok aj narušenie vzťahov medzi deťmi a otcom, čo je pravdepodobne podporované správaním matky. Z vykonaných konzultácií je zrejmé, že u malol. detí, najmä u mal. G. a mal. D. je prítomný hnev na otca, pretože z ich pohľadu opustil spoločnú domácnosť nečakane a nevhodne, bez dostatočného vysvetlenia oboma rodičmi. Z hľadiska zachovania optimálneho psychosociálneho vývinu malol. detí, rovnako tak z hľadiska možnosti rozvíjať vzťahy s oboma rodičmi, najmä s ohľadom na potrebu striktnnejšej výchovy vzhľadom na náročnú osobnostnú kompozíciu mal. G. a mal. D., matkou navrhovaný styk otca s deťmi nemusí byť dostatočný. Otcom navrhovaná podoba striedavej osobnej starostlivosti je ideálnym riešením, keďže by malol. deti zostali v známom prostredí, ktoré je ich domovom, bez pravidelného cestovania od jedného rodiča k druhému, avšak pre optimálne fungovanie tejto starostlivosti je potrebné zlepšenie vzťahov medzi členmi rodiny.

35. Zo správy a vyjadrenia k návrhu matky ÚPSVaR R. zo dňa 09. 05. 2022, súd zistil, že napriek spolupráci rodičov s mediátorom sa stretávanie otca s maloleťmi nerealizovalo. Vzťahy medzi mal. deťmi a otcom sa zjavne zhoršovali. Došlo k fyzickému konfliktu medzi mal. G. a otcom. Z tohto dôvodu bol v septembri 2021 začatý poradensko-psychologický proces realizovaný psychológom Referátu poradensko-psychologických služieb ÚPSVaR R.. Rodičia sa aktívne zúčastňovali procesu, matka zabezpečila účasť malol. detí na procese, napriek tomu sa situácia takmer nezmenila. Matka malol. detí na pohovore uviedla, že otec mal. detí od incidentu dňa 12. 04. 2022 nenavštívil, ani ich žiadnym spôsobom nekontaktoval. Matku síce kontaktoval, ale informoval sa len na to, či mu prišla nejaká pošta. Keď si otec prišiel v piatok 06. 05. 2022 pre lístok na poštu, za deťmi neprišiel, neoslovil ich, iba vzal doklad z polície a odišiel. Podľa vyjadrení matky je stav aktuálne stabilizovaný, upokojili sa. Na základe odporúčania pracovníkov oddelenia SPODaSK matka s malol. D. navštívila ambulanciu klinického psychológa. Vo veci návrhu matky, ktorá žiadala upraviť styk otca s malol. deťmi v každom nepárnom kalendárnom týždni vo štvrtok od 14.00 hod. do 16:00 hod. na ÚPSVaR R. v miestnosti na to určenej za prítomnosti ustanoveného kolízneho opatrovníka sa vyjadrili tak, že žiadajú návrh matky v tejto časti zamietnuť, keďže im nie je zrejmé, čo je dôvodom a čo má byť cieľom navrhovaného stretávania otca s malol. deťmi za prítomnosti kolízneho opatrovníka. Sprostredkovanie, či dokonca vytváranie podmienok a priestorov na stretávanie rodičov s deťmi, následné tzv.

dohliadanie na priebeh stretnutia rodiča s dieťaťom nie je v kompetencii kolízneho opatrovníka, a zároveň mu žiadny zákon takúto povinnosť neukladá. Okrem toho nedisponujú žiadnou vhodnou miestnosťou pre prípadné stretávanie rodičov s mal. deťmi.

36. Z obsahu podaní oboch rodičov, ako aj správ kolízneho opatrovníka, či listinných dokladov vypovedajúcich o rôznych konfliktoch, ktorých účastní boli rodičia a maloleté deti je zrejmé, že vzťahy medzi manželmi sú vážne narušené, ich vzájomná komunikácia nekonštruktívna a ako v odvolacom konaní uvádza tiež kolízny opatrovník, napriek jeho snahe viesť rodičov v záujme maloletých detí k jej zlepšeniu, pokrok v tomto smere nenastal. Faktom však je, že deti sú od odchodu otca zo spoločnej domácnosti vo výlučnej osobnej starostlivosti matky, ktorú skutočnosť otec ani v priebehu odvolacieho konania nespochybňuje, a v tomto smere tak v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie, ako ani odvolacieho súdu neboli prítomné faktické ani právne kroky zo strany otca maloletých detí, smerujúce k zmene tohto v reálnom živote v podstate konsenzom nastoleného výchovného modelu, ako dočasného riešenia do doby úpravy práv a povinností k maloletým deťom pre prípad rozvodu, teda v základnom konaní.

37. Vyhodnotiac všetky vyššie uvedené skutočnosti vo svetle naplnenia zákonných predpokladov opodstatňujúcich využitie matkou požadovaného inštitútu neodkladného opatrenia, odvolací súd zastáva názor, že je potrebné prisvedčiť otcovi o nesplnení predpokladov pre využitie tohto procesného inštitútu v časti o návrhu matky, týkajúceho sa výkonu osobnej starostlivosti o maloleté deti. Využitie neodkladného opatrenia totiž prichádza do úvahy za osvedčenia prítomnosti takých skutkových okolností, ktoré indikujú k záveru o naliehavej potrebe bezodkladnej úpravy pomerov medzi účastníkmi. O takýto prípad však v časti o výkon osobnej starostlivosti rodičov k maloletým deťom v posudzovanej veci tak ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie, ako ani ku dňu rozhodnutia odvolacieho súdu nešlo a nejde. Maloleté deti, ako bolo uvedené vyššie, sú totiž vo faktickej osobnej starostlivosti matky už od doby odchodu otca zo spoločnej domácnosti, čo otec akceptuje a tak ani v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, ako ani v odvolacom konaní neboli zistené žiadne právne ani faktické kroky z jeho strany, ktoré by tento výkon osobnej starostlivosti zo strany matky spochybňovali, resp. by mali za cieľ matku z takéhoto výkonu osobnej starostlivosti diskvalifikovať. Tento výchovný model v čase prebiehajúceho rozvodového konania je teda medzi rodičmi nastavený okolnosťami a v princípe konkludentným konsenzom. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie dokonca už bola aj v rozvodovom konaní prítomná zmena návrhu otca, ktorý v rozvodovom konaní požadoval prvotne striedavú osobnú starostlivosť, ktorú neskôr uplatnenou zmenou návrhu pozmenil na výlučnú osobnú starostlivosť matky s tým, že voči nemu požadoval rozšírený styk s deťmi pre prípad rozvodu. Z uvedeného teda vyplýva, že skutkové okolnosti, týkajúce sa výkonu osobnej starostlivosti zo strany rodičov k maloletým deťom, nie sú poznamenané žiadnou naliehavou potrebou ich dočasnej úpravy, keďže táto v podmienkach praktického života aktuálne je medzi rodičmi vyriešená. Z uvedeného dôvodu je potom potrebné prisvedčiť otcovi, že názor súdu prvej inštancie o existencii naliehavej potreby využitia inštitútu neodkladného opatrenia, pokiaľ ide o úpravu výkonu osobnej starostlivosti o maloleté deti, nebol správny, pretože absentuje základný predpoklad využitia tohto procesného inštitútu umožňujúci a to naliehavá potreba intervencie súdu v tomto smere.

38. S poukazom na vyššie uvedenú skutočnosť, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho vyhovujúcej časti (výrok I.), týkajúci sa výkonu osobnej starostlivosti o maloleté deti zmenil tak, že návrh matky v tejto časti zamietol pre neosvedčenie naplnenia zákonných predpokladov umožňujúcich využitie neodkladného opatrenia čo do tejto časti.

39. Rovnako dôvodne otec maloletých detí namieta tiež správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie v jeho zostávajúcej časti (výrok II.), ktorým bol zamietnutý návrh matky na úpravu styku otca s maloletými deťmi. Na rozdiel totiž od návrhu týkajúceho sa výkonu osobnej starostlivosti, nemožno pochybovať o tom, že otázka stretávania otca s maloletými deťmi nie je vyriešená a tiež z podaní účastníkov v priebehu odvolacieho konania je zrejmé, že naďalej pretrváva (ba dokonca sa zhoršuje) stav, smerujúci k prerušeniu absolútnemu kontaktu medzi otcom a maloletými deťmi, ktorý rozhodne s poukazom na ich záujem nie je možný ďalej fixovať, ale tento je potrebné bezodkladne riešiť.

40. Odvolací súd vo vzťahu k tejto problematike považuje za potrebné zdôrazniť, že žiaden rodič nie je schopný dať dieťaťu širokospektrálne všetko, čo dieťa pre svoj život potrebuje (čím odvolací súd nemá na mysli materiálnu stránku zabezpečenia dieťaťa) a preto pokiaľ tomu nebránia významné okolnosti,

rovnocenná participácia každého rodiča na výchove a starostlivosti o každého maloletého už od jeho narodenia, je veľmi významná a nezastupiteľná. Nepochybne najvhodnejším spôsobom, akým je možné vzájomné vzťahy dieťaťa s rodičmi v situácii, keď rodičia už spolu nežijú (ako je tomu tiež v posudzovanej veci) rovnocenne, či aspoň v miere nevyhnutnej udržiavať a rozvíjať, je zabezpečenie nastavenia takej úpravy stretávania s rodičom, ktorému dieťa nebolo do osobnej starostlivosti zverené, resp. ktorý ju fakticky vykonáva, ktorá na to vytvorí čo možno najlepšie podmienky, čo je obyčajne možné dosiahnuť predovšetkým dohodou rodičov, ktorí v kolízii a so zreteľom na záujem mal. dieťaťa, by mali byť nositeľmi rodičovskej zodpovednosti na takej vyžadovanej úrovni, aby boli schopní podriaďiť niekedy aj vážnym spôsobom vzájomne narušené vzťahy vyššiemu princípu, ktorým je nepochybne záujem ich mal. detí a jeho ochrana, nepreferujúc tak svoje vlastné záujmy a predstavy o spôsobe usporiadania výkonu rodičovských práv, k naplneniu čoho však zjavne v podmienkach posudzovanej veci nedochádza.

41. Z hľadiska ochrany práva detí na zachovanie vzájomných väzieb s rodičom (v tomto prípade s otcom), ktorý vzhľadom na partnerský rozchod a s ním súvisiace narušenie aj vzťahov s deťmi, výkon osobnej starostlivosti o deti v podmienkach praktického života aktuálne nerealizuje, je jednoznačne pri nezhode rodičov určujúci záver o existencii takých naliehavých okolností vo svetle záujmu a ochrany mal. detí významných, že si vyžadujú potrebu bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov prostredníctvom neodkladného opatrenia v prípade, ak takáto úprava neexistuje. Keďže niet žiadnej šablóny, podľa ktorej by mohlo byť bezpečne skonštatované, že úprava styku rodiča s maloletými deťmi podľa určitého vzorca (rozsah a forma) je optimálna a v jeho najlepšom záujme, umožnenie styku rodiča s maloletým deťmi v primeranej miere a za adekvátnych podmienok, je závislé vždy od hodnotenia konkrétnej situácie súdom na základe posúdenia dôkazov a zistených skutočností.

42. Z hľadiska skutočností, ktoré boli osvedčené v priebehu konania pred súdom prvej inštancie je zrejmé, že vzťahy medzi rodičmi sú narušené a v otázke podmienok stretávania otca s mal. deťmi ku konsenzu medzi nimi nedošlo. Matka verbalizuje, že má záujem na nastavení tohto stretávania, avšak v zmysle návrhu sa dožaduje tzv. asistovaného styku (za účasti kolízneho opatrovníka) v mieste výkonu pracovnej činnosti kolízneho opatrovníka, v odvolacom konaní naďalej verbalizuje potrebu úpravy styku, výhrady má len voči tomu, aby tento nebol realizovaný v mieste bydliska detí s ohľadom na minulé ňou popísané incidenty, ktoré medzi rodičmi navzájom, ako aj medzi otcom a mal. deťmi mali prebehnúť. Zároveň však poukazuje na čiastočne odmietavý postoj detí k stretávaniu sa s otcom. Otec sa dožaduje styku v ním navrhovanom rozsahu, rovnako trvá na jeho realizácii mimo priestorov aktuálnej domácnosti matky.

43. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie v časti, ktorým zamietol matkou navrhovanú dočasnú úpravu styku otca s maloletými deťmi, zakladá na viacerých dôvodoch. Poukazuje na pretrvávajúce problémy otca pri stretávaní s maloletými deťmi, skutočnosť, že napriek intervencii mediátorky sa toto nerealizovalo a situácia sa nezmenila ani po intervencii kolízneho opatrovníka, tiež na to, že ani jeden z rodičov návrh na úpravu styku s deťmi do rozvodu manželstva nepodal, dôvodí, že otec nepožiadal súd o úpravu jeho styku s deťmi napriek pretrvávajúcim problémom, tiež skutočnosť, že vychádza zo správy z poradensko-psychologického procesu zo dňa 11.11.2021, tiež, že majú byť okrem maloletej G. synovia na otca nahnevaní, a preto aj prípadná úprava by mohla zostať len vo formálnej rovine a nedosiahol by sa tak účel neodkladného opatrenia, tiež fakt, že návrh v tomto smere podala matka, ktorá zároveň popisuje nevhodné a neprimerané správanie otca voči deťom, skutočnosť, že otec nakoniec ani nemusí, vzhľadom na jeho zamestnanosť mať objektívne možnosť realizovať styk s deťmi v čase, ktorý požadovala matka ako v konečnom dôsledku aj skutočnosť, že matkou požadovanú úpravu nie je možné nariadiť s poukazom nato, že k povinnostiam kolízneho opatrovníka nepatrí zabezpečovanie a realizácia styku ako to matka požadovala v priestoroch ÚPSVaR.

44. S takýmto zhodnotením skutkového stavu sa odvolací súd so zreteľom na záujem maloletých detí stotožniť nemôže, pretože fixácia existujúceho stavu v podobe nerealizácie kontaktu otca s maloletými deťmi, nie je ďalej udržateľná. Otec s maloletými deťmi sa už dlhšiu dobu nestretáva, pričom záver o tom, aké okolnosti reálne participujú a v akom pomere na tejto situácii (matka tvrdí, že je to správanie otca voči maloletým deťom, otec tvrdí, že je to výchovné pôsobenie matky na maloleté deti, ktoré v snahe vyhovieť jej, otca odmietajú) bude spôsobilý k posúdeniu až v základnom konaní za prítomnosti výsledkov vykonaného dokazovania vrátane znaleckého, ktoré je nariadené. V tomto štádiu je potrebné zabezpečiť, aby sa predišlo úplnému prerhnutiu väzieb medzi deťmi a otcom, čo by rozhodne z hľadiska

ich záujmu nebolo žiaduce, čo nakoniec aj samotná matka viac, či menej chápe. Názor súdu prvej inštancie, že bolo potrebné návrh zamietnuť okrem iného aj z dôvodu, že v parametroch aké požadovala matka nebolo možné styk upraviť neobstojí, pretože súd prvej inštancie pri rozhodovaní v takomto type konania návrhom matky viazaný nebol a bolo výlučne na jeho posúdení, aké parametre stretávania otca s maloletými deťmi nastaví a pokiaľ mal za to, že nie sú prítomné dostatočné informácie o tom, kedy a ako by z hľadiska podmienok praktického života mohol otec stretávanie s deťmi aj prakticky realizovať, nič nebránilo súdu prvej inštancie v tomto smere otca dotazovať. Z odôvodnenia rozhodnutia tiež nemožno zistiť, či v čase rozhodovania súdu prvej inštancie boli prítomné už výsledky znaleckého dokazovania zo základného konania. Oporu v zistených skutočnostiach nemá ani záver súdu prvej inštancie v tom, že nebolo známe, či otec vôbec má záujem o styk s maloletými deťmi. V základnom konaní o rozvod manželstva totiž je jednoznačne prítomná zmena návrhu otca maloletých detí, v rámci ktorého jednoznačne otec požaduje jeho stretávanie s maloletými deťmi upraviť, dokonca sa dožaduje rozšíreného styku, na čo samotný súd prvej inštancie tiež v odôvodnení svojho rozhodnutia aj poukazuje, avšak vo svojom rozhodnutí to nezohľadňuje.

45. S poukazom na to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie čo do tejto časti nie je založené na záveroch, ktoré by mali oporu v skutočnostiach plynúcich z obsahu spisového materiálu, odvolací súd jeho rozhodnutie čo do tejto časti, vzťahujúce sa k návrhu matky na úpravu styku otca s maloletými deťmi, ako aj súvisiacej časti o trovách konania za použitia § 389 ods. 1, písm. b/ a c/ CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil v tomto rozsahu súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

46. Úlohou súdu prvej inštancie po vrátení veci tak bude predovšetkým aktualizovať (s poukazom na časový odstup medzi vydaním rozhodnutia súdu prvej inštancie a dňom predloženia veci odvolaciemu súdu na rozhodnutie) potrebné zistenia týkajúce sa aktuálneho stavu v tom smere, či kontakt detí s otcom už začal prebiehať, ak áno v akom rozsahu, prípadne k akému vývoju dochádza v správaní detí voči otcovi, tiež zistiť, či už sú prítomné výsledky znaleckého dokazovania zo základného konania, ak áno s týmito sa oboznámiť, zistené skutočnosti vyhodnotiť vo svetle toho (s poukazom na tvrdenia matky týkajúce sa správania otca, či jej návrhu na tzv. asistovaný styk), či sú tu aktuálne prítomné dôvody pre čiastočné (úplné) obmedzenie tejto zložky rodičovských práv, za ktoré samozrejme je potrebné považovať tiež nastavenie parametrov stretávania rodiča s deťmi formou tzv. asistovaného styku a pre prípad záveru, že skutočnosti takéto obmedzenie indikujúce nie sú prítomné, so zreteľom na záujem maloletých detí pri zosúladení podmienok praktického života oboch rodičov, rozhodnúť o primeranom rozsahu a podmienkach stretávania otca s maloletými deťmi do doby, ako toto stretávanie nebude s konečnou platnosťou vyriešené v základnom konaní (samozrejme pre prípad rozvodu manželstva rodičov). Zároveň sa súd prvej inštancie bude samozrejme zaoberať všetkými argumentmi účastníkov konania produkovanými tiež v odvolacom konaní, všetky zistené skutočnosti starostlivo vyhodnotí podľa zásad uvedených v ust. § 191 CSP a opätovne vo veci styku otca s maloletými deťmi za využitia navrhovaného inštitútu neodkladného opatrenia rozhodne, pričom v konaní bude postupovať v súlade s procesnými predpismi upravujúcimi postup súdu prvej inštancie s tým, že svoje rozhodnutie bude povinný odôvodniť v súlade so zásadami uvedenými v procesnom kódexe.

47. V konečnom dôsledku odvolací súd vo vzťahu k posudzovanej problematike vo vzťahu k obojmu rodičom zdôrazňuje, že neodkladným opatrením (resp. dôvodmi na ktorých je založené) sa neprejudikuje rozhodnutie vo veci samej, čo znamená, že posúdenie všetkých rozhodujúcich skutočností týkajúcich sa výkonu osobnej starostlivosti, či úpravy styku, môže byť až výsledkom bezpečného zistenia všetkých, vo svetle na túto problematiku dopadajúcich skutočností, ich starostlivého vyhodnotenia a premietnutia do rozhodnutia vo veci samej. Do tejto doby je však v záujme oboch rodičov a predovšetkým mal. detí, aby rodičia konsenzuálne vyvinuli maximálnu snahu o zlepšenie vzájomných vzťahov, keďže reťazenie konfliktnej komunikácie a z nej plynúcich dôsledkov, nemôže mať iný, ako negatívny dopad na deti, pretože je spôsobilé posilňovať u nich nevhodné, či tendenčné modely správania, tiež pocit narušenia zázemia, ochrany a citovej stability, čo vo výsledku môže vyústiť do nepriaznivého dopadu na ich nielen psychické, ale aj fyzické zdravie. Ako správne zdôrazňuje v odvolacom konaní tiež kolízny opatrovník, prioritne nie pohovory a opatrenia zo strany inštitúcií, ale predovšetkým favorizovanie záujmu mal. detí obojmi rodičmi v jeho praktickej, nielen verbalizovanej rovine, s jeho uprednostnením pred vybavovaním si vzájomných animozít je spôsobilé emočnú stabilitu u detí, ako aj znormalizovanie ich správania zabezpečiť. Zostáva dúfať, že obaja rodičia si tento fakt aj bezodkladne uvedomia.

48. Súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP).

49. Podľa § 396 ods. 3 CSP rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí aj o náhrade trov odvolacieho konania.

50. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia u miestne príslušného súdu podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok.

Rozhodnutie o peňažnej povinnosti vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov a to exekúciou zrážkami zo mzdy a z iných príjmov, prikázaním pohľadávky, prikázaním pohľadávky z účtu v banke, prikázaním iných peňažných pohľadávok, postihnutím iných majetkových práv, exekúciou na obchodný podiel, predajom hnutelných vecí, predajom cenných papierov, predajom nehnuteľnosti, predajom podniku, príkazom na zadržanie vodičského preukazu.

Rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou súdneho výkonu rozhodnutia podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok a to odňatím maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a odovzdaním tomu, komu bol podľa rozhodnutia zverený, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať.